

C H A L L E N G E - P O W E R - V I C T O R Y

Vjerujem da je tema predstavljanja nogometne utakmice na umjetnički način bila dovoljno velik izazov za autoricu – fotografkinju Biserku Sijarič. Prihvatila ju je sa strašću i iz snimljenog materijala je produbljenim radom, znanjem i upotrebom postprodukcijских metoda, izvukla ono najbolje.

Njezine fotografije, ne pokazuju samo голу vanjštinu nogometne utakmice, već pokazuju i natjecateljsko strujanje života u njoj. Nogometnu utakmicu nam je prikazala na drugačiji način. Nije fotografirala nogometno igralište i utakmicu kao dio sportskog spektakla, već nam je pokazala život koji je tekao uz njega. Nije mirno zaustavila igrače u pokretu, već je uhvatila snagu života koja vrije u njima.

Tako se, gledajući izložene fotografije, može osjetiti napetost mišića i tetiva, osjetiti miris znojnih tijela i doslovno čuti ubrzano disanje igrača tijekom sportske borbe. U svom radu autorica je uspješno i estetski prikazala bezbroj malih, ali prolaznih sportsko-natjecateljskih trenutaka. Ljepota predstavljenih fotografija treperi u skladu s ritmom nogometne igre i pažljivim odabirom kadrova. Nogometna lopta simulira središte zbivanja, gotovo svojevrsnu središnju točku koja nas cijelo vrijeme ljulja u ritmu igre, sad u udisajima, drugi put u odsječnim izdisajima. Našu pažnju privlači i iznenađuje naizgled jednostavna svakodnevica ove teme, ali u stvarnosti fotografije dobivaju svoje značenje u samom prikazu dinamike pokreta i sportske borbe.

P O R T R E T I

Gledajući izložene portrete, možemo odmah primijetiti da Biserka ne samo da gleda fotografije u tražilu svog digitalnog fotoaparata, već ih vlastitom suptilnošću i precizno kadriira. Autorica je svojom kreativnom energijom neprestano usredotočena na unutarnju prisnost portretirane osobe u potrazi za mentalnim skladom, tjelesnom i duhovnom ljepotom, koju u potpunosti razumije i dočarava nam kroz fotografije svojih odabranih modela.

Pokazujući kišne kapi ispred portreta ili isključujući dubinsku oštrinu, ljudi koje prikazuje utjelovljuju osjećaje, dojmove i slutnje današnjeg čovjeka i tako predstavljaju izazov svakom promatraču.

Gotovo svakom fotografijom autorica nam na svoj način priča lirsku priču o elementarnoj ljudskoj suštini, o njenim unutarnjim borbama, čežnji, sumnjama, nadanjima, očekivanjima, svjetlu i tami, koje se izmjenjuju kako u životu, tako i na licima njezinih portreta. Imam osjećaj da je za nju fotografija formula ljubavi koja se sastoji od čežnje i umjetničkog stvaranja. Njezina je fotografija poput strune koja povezuje nebo i zemlju i odjekuje plemenitom glazbom dok je mi milujemo pogledom. Može biti nježna ili jaka, može nas zaboljeti ili nježno dodirnuti. Njezini portreti govore umjetničkim esperantom i stoga su privlačni svima. Budući da sa sobom donose bogat svijet čovjekove raznolike unutrašnjosti, pozivaju nas da slijedimo svoju maštu.

